

SPOLU S ANDĚLY CHVALME PÁNA

Náměty pro adventní dobu 2006

Andělé jsou čistě duchové nesmrtelné bytosti, které mají rozum a vůli. Malíři si ode dávna lámali hlavu, jak anděla namalovat. Boží posel by měl být rychlý, a tak mu začali kreslit křídla. Anděl je však neviditelný.

Připomeňme si některé situace z Písma svatého:

- anděl Gabriel zvěstoval Panně Marii, že má být matkou Božího Syna (*Lk 1,26*);
- anděl se ukázal ve snu Josefovi a vybídl ho, aby se nebál přijmout Marii za svou manželku (*Mt 1,20*);
- anděl oznámil pastýřům, že se narodil Spasitel (*Lk 2,10*);
- andělé při Ježíšově narození chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení!“ (*Lk 2,14*)

Vidíme, že anděl šíří dobré zprávy, přináší pokoj (mír, usmíření), anděl pomáhá, anděl dobře radí, anděl ochraňuje, anděl chválí Boha... Někdy řekneme druhému člověku „Ty jsi anděl!“, když pro nás udělá něco dobrého. Podobným „andělem“ může být každý z nás. Teď v adventu se o to budeme obzvlášť snažit.

1. varianta – jednoduchá:

Při návštěvě „dětské“ nebo nedělní mše svaté dostane každé dítě jednoho papírového anděla. Postavičku si vymaluje a na prázdný list papíru, který anděl drží, se podepíše. (Ze zadu by děti mohly eventuálně psát, co se jim povedlo, nebo za co chtějí chválit Boha – děkovat mu.) Před očima farnosti bude postupně vznikat početný chór rozličných andělů.

2. varianta – spoléhající na rodiče:

Děti obdrží každou neděli (nebo při „dětské“ mši svaté, příp. v náboženství) papírovou postavičku anděla (příp. i více postaviček). K tomu dostanou buď jeden konkrétní úkol nebo různé náměty na celý týden. Zkonkretizování těchto úkolů ponecháváme na místních podmínkách a možnostech, nejlépe na rodičích. Úkoly mohou být vybírány v duchu „andělských ctností“, tzn. pomoci druhému, někoho ochránit (zastat se slabšího), přinést radostnou zprávu (udělat radost, potěšit), poradit, děkovat Bohu a chválit ho (modlitba, účast na mši svaté, v náboženství...).

Po večerní rodinné modlitbě si dítě postavičku anděla vybarví, zaznamená do něj datum a podepíše si ho. (Na zadní stranu může dítě heslovitě zapsat, o jaký skutek šlo.) Kolik andělů se podaří za týden „získat“, tolik si jich dítě přinese o další neděli (či v jiný stanovený den) do kostela, kde pak budou postavičky andělů „zařazeny“ do andělského chóru, který se připravuje na Ježíšovo narození.

V případě 2. varianty je důležité, aby při každodenní společné večerní modlitbě v rodině pomohli rodiče dětem zhodnotit jejich snahu.

V Písmu svatém je na mnoha místech řeč o andělech. Setkáváme se s nimi ve Starém i Novém zákoně. Celý život Ježíše Krista je obklopen působením andělů. Zvláště v souvislosti s Ježíšovým narozením a dětstvím je to patrné, proto jsme pro letošní adventní přípravu vybrali motiv anděla.

Cíl: Chceme být pro druhé nositeli dobrých zpráv, pomocníky a ochránci – často neviditelnými. Chceme být těmi, kdo v modlitbě chválí Boha za všechno, co nám dává. Kromě tohoto duchovního cíle je „hmatatelným“ cílem vytvořit ve farnosti z papírových postaviček andělů co největší andělský chór oslavující Ježíšovo narození. Za každou z postaviček se skrývá nějaká lidská osoba (dítě) a jeho snaha být „andělem“. Kež tento námět přispěje k vědomému prožívání adventu ve farnosti a v rodinách.

Způsob provedení:

Nejdříve si připravíme prostor pro umístění andělského chóru, který bude po celý advent vznikat. Můžeme zvolit různý způsob, například:

- nástěnka – anděly na ni budeme připevňovat;
- polystyrenový podklad ve tvaru schůdků nebo jinak členitý – na postavičky andělů můžeme ze zadu pevně nalepit párátko; budeme je zapichovat do podkladu tak, aby byly hezky vidět;
- šňůra – postavičky budeme postupně připevňovat (např. izolepou), takže vznikne dlouhý řetěz andělů, který ozdobí stromek nebo bude upevněn nad betlémem;
- stromek – kdybychom anděly podlepili tvrdším papírem a přilepili k nim kolíček na prádlo, můžeme je přichytávat přímo na větvičku stromku;
- a jistě přijdete i na další způsoby.

Dále si připravíme (nakopírujeme) potřebné množství postaviček andělů, kteří jsou na druhé straně tohoto listu. Pokud budou andělé „stát“ na vodorovné podložce, využijeme dolní proužek pod nohama anděla, ohneme ho a poslouží nám k přilepení na podložku. Jestliže ho nepotřebujeme, odstříhneme ho. Je dobré zapojit starší žáky a mládež, aby postavičky vystříhali i pro malé děti.

Postup:

Můžeme začít povídáním o andělech. Co znají děti z Písma svatého o andělech? Jaké vlastnosti má anděl? Které anděly známe jménem? Jakého anděla má každý člověk? Už slyšely o někom říct „To je anděl!“? Co to asi znamená? Můžeme přidat i nějaký motivační příběh.

Inspirace k povídání:

Slovo anděl je řeckého původu a znamená „posel“. Anděl je Boží posel, protože plní poslání, který dostal od Boha: pomáhat člověku ke spáse a uskutečňovat Boží plány. „Anděl je v první řadě název úkolu,“ říká sv. Augustin.

Vydává Katechetické centrum Biskupství brněnského jako adventní přílohu
Katechetického věstníku č. 4/2006-07, listopad 2006. Zpracovala MaŠ.

Tento text a obrázky andělů v elektronické podobě najdete také na našich stránkách:
<<http://www.biskupstvi.cz/kc>>

